

1. ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Μέσο: ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 07/07/2016 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/07/2016

Σελίδα: 26

(μέρος 9ο)

Γενικό πλαίσιο στρατηγικής

Αφιδιασμός και ενεργοποίηση του απρόβλεπτου παράγοντα. Δεν δημιουργούμε ένα μαζικό κίνημα που γίνεται στόχος δρώντας με τα ίδια μητροπολιτικά πρότυπα του συστήματος, αλλά ενεργοποιούμε εκατομμύρια μικρές φωτιές παντού, που δεν μπορεί να ελέγξει κανείς. Είναι καιρός να εμπιστευτούμε κάθε φωτιά, γιατί η προδιαγραφή της κίνησής της, άσχετα από οποιαδήποτε ταλάντωση αέρα, οδηγεί πάντα ψηλά. Το ντόμινο θα ξεκινήσει από την Ελλάδα, δίνοντας ένα νέο πρότυπο σε όλους τους λαούς της Γης. Ο νόμος λέει ότι θα πιάθουν αυτό ακριβώς που φοβούνται. Σήμερα, λειτουργεί παντού στον κόσμο, ένα σύστημα δημιουργίας αναγκών, που οδηγεί στην υπερκατανάλωση περιπτών αγαθών και κρατάει τη ζωή και τη συνείδηση του ανθρώπου σε νηπιακά στάδια εξέλιξης, διαμορφώνοντας εξαρτήσεις από πλασματικά όνειρα και πρότυπα, που έχουν τεθεί ως στόχοι ατομικής και συλλογικής πραγμάτωσης. Ο άνθρωπος έχει αποπροσανατολιστεί από τις Αθηνές, Ουσιώδεις

και πανανθρώπινες Αξίες της Αγάπης, της Ελευθερίας, της Ειρήνης, της Συγχώρεσης, της Ενότητας και της Αδελφότητας. Δηλαδή, από τις μόνες Αυθεντικές Αρχές κι εκδηλώσεις της Αλήθειας του Είναι, κι όχι του έχουν. Τη θέση μας στον κόσμο δεν την καθορίζει αυτό που έχουμε, αλλά αυτό που είμαστε. Αντιλαμβάνομαστε λοιπόν, ότι όλα αυτά που συμβαίνουν είναι μια απάτη. Μας ξεγελούν συστηματικά, για να χάσουμε κάθε ελπίδα και χαρά, και να πιστέψουμε πως τίποτα δεν αλλάζει, ώστε να γίνουμε απάνθρωποι ή να αχρηστευτούμε. Την Τρίτη εκδοχή θα την ορίσουμε εμείς με μια ανατροπή. Και είναι ανατροπή κάθε σχεδίου τους, το να συνεχίσουμε να είμαστε Άνθρωποι με το Άλφα κεφαλαίο. Όσοι μας μισούν, αυτό δεν αντέχουν, την Ανθρωπιά και την Αγάπη μας στην Πράξη!!! Για να βγούμε από αυτό το φαύλο κύκλο καθήλωσης και να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε ως συνειδητοί πολίτες μιας κοινωνίας κι ενός κόσμου που θα τιμά και θα καταξιώνει τον Άνθρωπο, χρειάζεται πρώτα να αλλάξουμε την ιδέα που έχουμε γι' αυτόν τον άνθρωπο, για τον εαυτό και τον πλησίον μας, μεταφέροντας τα κριτήρια κάθε μας επιλογής από την προσωπική μας ωφέλεια κι ανάπτυξη, στην κοινή ωφέλεια κι ευημερία, μέσα από αυτο-

διάθεση και υπηρεσία προς το σύνολο. Ένα σύνολο, που απεικονίζεται στην ιδέα του Ενόχου Ανθρώπου που είμαστε, δηλαδή εκείνη την ιδέα που υπερβαίνει κάθε περιορισμό ομάδας, φυλής, έθνους ή θρησκείας, αποκαθιστώντας τον άνθρωπο ως δημιουργό όλων αυτών και άρα απόλυτα ικανό να τα μεταλλάξει εποικοδομητικά και δημιουργικά. Η ανάληψη της ευθύνης του εαυτού και της ζωής μας σε ατομικό επίπεδο, είναι το πρώτο βήμα της δράσης της αφύπνισης του ανθρώπου, το οποίο θα ακολουθήσει η ανάληψη της ατομικής μας ευθύνης σε συλλογικό επίπεδο. Για να γίνει αυτό, πρέπει ο καθένας να καταθέσει τον εαυτό του σε αυτό τον Αγώνα. Και καταθέτω τον εαυτό μου, εννοώ ότι αναλαμβάνω τις ευθύνες μου απέναντί του κι αυτό το κάνω με Ακεραιότητα. Κι Ακεραιότητα σημαίνει, όχι να μην κάνεις λάθη, αλλά πάντα να τα διορθώνεις και να μαθαίνεις από αυτά. "Ο Άνθρωπος Μέτρο Πάντων". Τα λάθη μας μάς συγχωρούνται, όταν κάνουμε πράξη την Ενότητα, τη Φιλία και την Αδελφότητα. "Η πράξη μας είναι η ευρύτερη θύρα της λύτρωσης". Ο καθένας μας πρέπει να έχει έναν κώδικα τιμής κι ένα σύστημα αξιών για να ζει. Ο κώδικας τιμής μας δονείται στην Αγάπη και το σύστημα αξιών μας πάλλεται στην Αλήθεια και

τη Δικαιοσύνη. Η Αρετή βρίσκεται στην ταπεινή και ένθερμη εγκατάλειψη του εαυτού μας σε έναν Ιερό Κοινό Σκοπό. "Με τ' Όραμα τούτο πρέπει να ρυθμίσουμε το στοχασμό μας και την πράξη".

Ο Άνθρωπος τώρα, σηκώνει το αναστήμα του στους καταπιεστές του, κι αυτό σημαίνει πόλεμο και τον ζούμε. Είμαστε ο Αγνώστος Στρατιώτης, που είναι ο κάθε Αγωνιζόμενος για την Ελευθερία και την Ειρήνη Άνθρωπος. Και για να αποκατασταθεί η Ειρήνη, πρέπει πρώτα να αποκατασταθεί η Δικαιοσύνη, γιατί χωρίς αυτήν δεν υφίσταται Ειρήνη ποτέ, κι ως απατούν τα φαινόμενα. Όπου υπάρχει αδικία, είναι εμπόλεμη ζώνη για τον τίμο. Κι όσοι την υπηρέτησαν πρόκειται να κριθούν, και θα τους κρίνει η Συνείδηση, οι Νόμοι και η Ιστορία.

"Απόλυτη και χωρίς έριδες δικαιοσύνη αποδίδεται όταν δεν υπάρχει τίποτα το ατομικό, αλλά όλα είναι κοινά. Κι επειδή τα πάντα ανήκουν στον καθένα, ο καθένας φροντίζει για τα πάντα σαν να ήταν πράγματα δικά του. Κι επειδή συνάμα τίποτα δεν ανήκει σε κανένα, κανείς δεν επιδιώκει να καρπωθεί τίποτα νόμιμα ή παράνομα. Μια τέτοια Δικαιοσύνη απαιτεί Γενναίες Ψυχές, Θείες, και Τέλεια Κοινωνία. Για να εξοικειωθεί κανείς με τον κόσμο όλο, θα πρέπει σε πρώτη φάση να εναρμονιστεί απόλυτα με έναν άλλο άνθρωπο, με έναν φίλο. Η Φιλία είναι δεσμός Ιερός και ευαίσθητος. Οφείλει να είναι αμόλυπτος από ψέμα και απάτη".

Για να γίνουμε φίλοι, θα πρέπει πρώτα να μάθουμε να ακούμε, και για να μας ακούνε, επίσης, θα πρέπει να μάθουμε να ακούμε κι εμείς. Ακούγοντας, μαθαίνουμε να μιλάμε καλύτερα, γιατί έχουμε δώσει προσοχή σε ό,τι λέει ο άλλος και ξέρουμε πώς να του απαντήσουμε, αλλά και να μπούμε στη θέση του. Αν θέλουμε να ταξινομήσουμε ή να βοηθήσουμε κάποιον θα πρέπει πρώτα να τον κατανοήσουμε. Η κατανόηση κάνει τους ανθρώπους αλληλέγγυους, φίλους κι αδελφούς. Η τροφή που μας ανδρώνει στην Ενότητα, είναι η Ουσία που μοιραστήκαμε, δηλαδή το κάθε μέρος βίωμα που ζήσαμε ΜΑΖΙ. Και πάνω σε αυτά τα κοινά βιώματα θα χτίσουμε το νέο κόσμο, δηλαδή τις σχέσεις μας. Ο κόσμος βασίζεται στις σχέσεις μας. Κι αυτές θα πρέπει να διέπονται από τις Αξίες που προσβύουμε σαν Άνθρωποι. Και αυτή την Αλήθεια να μοιραζόμαστε και να γινόμαστε Φίλοι. Ό,τι μοιράζεσαι από καρδιάς με φίλο, είναι ιερό. Κι εκείνος ομοίως το διαφυλάττει. Φίλος δεν είναι αυτός που μοιράζεσαι μουσικά, αλλά Αλήθειας. Αλήθειας που σε ανδρώνουν σαν άνθρωπο και σε ελευθερώνουν. Αυτό σε κάνει ενεργό πολίτη κι οπλίτη κι Ελεύθερο Άνθρωπο, γιατί η Αλήθεια Ελευθερώνει.

Γιατί τρέμουν την απλή;

Μαλλιά κουβάρια κατόρθωσε να κάνει τα κόμματα της αντιπολίτευσης η πρόθεση της κυβέρνησης να καταθέσει ως το τέλος της εβδομάδας στη Βουλή πρόταση νόμου για την καθιέρωση απλής αναλογικής. Με την κίνηση αυτή, ο ΣΥΡΙΖΑ κατόρθωσε να προκαλέσει μείζονα αναστάτωση, κυρίως στο ΠΑΣΟΚ, να φέρει σε θέση αμηχανίας το ΚΚΕ και να χρεώσει στον Κυριάκο Μητσοτάκη ότι επιδιώκει την επαναφορά των μονοκομματικών κυβερνήσεων που έφεραν τη χώρα σε αδιέξοδο.

Η απλή αναλογική απειλεί κρατούσες πολιτικές αντιλήψεις και συμπεριφορές των περισσότερων κομμάτων, ενώ αποσταθεροποιεί το εγχώριο ισχυρό οικονομικό κατεστημένο, που επιδιώκει να ασκεί παντοιοτρόπως πιέσεις σε μονοκομματικές κυβερνήσεις. Για το **πολιτικό σύστημα** αποτελεί μείζονα πρόκληση, αφού η απλή αναλογική επιβάλλει την κουλτούρα της προγραμματικής συνεργασίας, τον υπερκομματικό έλεγχο και τη διαβούλευση και τη σύνθεση για την πορεία της κυβέρνησης, αντί της αμυντικής περιχαράκωσης και των **οβιδιακών μεταμορφώσεων** των κομμάτων ανάλογα με το αν βρίσκονται στην κυβέρνηση ή την αντιπολίτευση.

Η αναζήτηση κυβερνήσεων συνεργασίας και η αυθεντική αποτύπωση της βούλησης του ελληνικού λαού, που αποτελεί πάγιο αίτημα της Αριστεράς και της προοδευτικής σκέψης στη χώρα, παρότι βρίσκεται προ των πυλών, εξετάζεται ακόμη από τους μικροκομματικούς φακούς. Οι πολιτικοί ταγοί της χώρας τοποθετούνται, όχι ανάλογα με το βάθος και το βάρος του αιτήματος, αλλά με το μικροκομματικό συμφέρον και τη σκοπιμότητα του προτεινόμενου.

Από το παιχνίδι της άρνησης να υιοθετηθεί η απλή αναλογική δεν εξαιρείται (στο παρελθόν) και η Αριστερά.

Κεντροαριστερά στα τρία

Στην παρούσα, όμως, φάση η απειλή επικρέμαται πάνω από την κατακερματισμένη Κεντροαριστερά, που καλείται να αναλάβει τις ευθύνες της στη δυσκολότερη ίσως φάση της. Οι εντελώς διαφορετικές προσεγγίσεις του ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού και της ΔΗΜΑΡ, που είναι οι τρεις μεγαλύτεροι παίκτες στο παιχνίδι της ενιαίας Κεντροαριστεράς, τερπνίζονται την προσπάθεια σύγκλισής τους. Η στάση του καθενός ίσως αποτελέσει και παράγοντα αποσταθεροποίησης της διαδικασίας συνεργασίας με

Ανω κάτω όλη η αντιπολίτευση από την πρόταση της κυβέρνησης για τον εκλογικό νόμο

στόχο την κοινή εκλογική κάθοδο στις επόμενες εκλογές.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα το αντιμετωπίζει το ΠΑΣΟΚ, το οποίο αποφάσισε (οριστικά και αμετάκλητα,) να καταψηφίσει την κυβερνητική πρόταση, παρότι ικανοποιούνται τρεις από τις πέντε συνολικά προτάσεις που έχει καταθέσει από πέρισι.

Την ίδια ώρα ο έτερος μεγάλος εταίρος στη **Δημοκρατική Συμπράταξη**, η ΔΗΜΑΡ, υποστηρίζει την κυβερνητική πρόταση και αφήνει σαφείς αιχμές για την κλωτοσύμη του ΠΑΣΟΚ, ενώ το Ποτάμι, που επιχειρείται να μπει στο μεγάλο κεντροαριστερό εγχείρημα, διαφωνεί οριζοντίως και καθέτως με την απλή αναλογική, θεωρώντας ότι οδηγεί σε ακυβερνησία.

Το εντυπωσιακό είναι ότι το ΠΑΣΟΚ επιχειρεί αμήχανα και ενοχικά να αιτιολογήσει την ξαφνική μεταστροφή του από τη δική του πρόταση για την υιοθέτηση της απλής αναλογικής στην ολική άρνηση.

Η **Φώφη Γεννηματά** βρέθηκε σε δεινή θέση, αφού από τη μία ήθελε να υποστηρίξει την υπερψήφιση της απλής αναλογικής και από την άλλη αντιμετώπισε το ενδεχόμενο μιας σοβαρής εσωκομματικής κρίσης, με Βενιζέλο και Λοβέρδο να δίνουν τον νυν υπέρ πάντων αγώνα προκειμένου να μη στηριχτεί η κυβερνητική πρόταση, μόνο και μόνο επειδή προέρχεται από την κυβέρνηση. Στις παρασκηνιακές διεννασίες η Γεννη-

ματά βρέθηκε μπροστά στο αδιέξοδο να κατηγορηθεί στην προεκλογική διαδικασία για τον επικεφαλής της Δημοκρατικής Συμπράταξης ότι δίχασε το κόμμα της και ότι συνέβαλε στην αποχώρηση ηγετικών στελεχών. Για αυτό και ύστερα από συνεχείς διαβουλεύσεις με τους συνεργάτες της αποφάσισε να απορρίψει την κυβερνητική πρόταση με δύο βασικά επιχειρήματα, που δεν είναι βέβαιο ότι ικανοποιούν την κομματική βάση.

Πιέσεις και διαφοροποιήσεις

Έμπειρα στελέχη του ΠΑΣΟΚ εκτιμούν ότι η πίεση που ασκεί στην παρούσα φάση η κυβέρνηση είναι ασφυκτική και **δοκιμάζει τη συνοχή** του, αφού επιδιώκει να προκαλέσει φυγή όσων εμφορούνται από αντιουριζικά αντανακλαστικά. Επισημαίνουν ότι ο Γιώργος Παπανδρέου στο παρασκήνιο συντάσσεται με τον **Θαν. Θεοχάρη** και τη ΔΗΜΑΡ, που υποστηρίζουν την κυβερνητική πρόταση, δημιουργώντας νέα δεδομένα εντός της Δημοκρατικής Συμπράταξης.

Και το **ερώτημα** δεν αφορά μια ανατάραξη με βάση την ψηφοφορία για τον εκλογικό νόμο στη Βουλή, όσο το αποτύπωμα που μπορεί να αφήσει η ιστορία αυτή στην πορεία για την επανασυνγκρότηση του κεντροαριστερού χώρου. Πολλοί εκτιμούν ότι το θέμα του εκλογικού νόμου αναμένεται να επηρεάσει την προεκλογική εκστρατεία για τον νέο επικεφαλής της Δημοκρατικής Συμπράταξης, αν τελικά πραγματοποιηθεί η διαδικασία.

Η στάση των υποψηφίων απέναντι στο θέμα, όπως και η πολιτική των συνεργασιών, αναμένεται να προκαλέσει τριβές και κραδαμούς. Πολιτικοί παρατηρητές επισημαίνουν ότι στις δημοσκοπήσεις οι πολίτες επιθυμούν την απλή αναλογική και τη διακομματική συνεννόηση και συνεργασία που επιβάλλει και αναμένεται να καταλογίσουν ευθύνες σε όσους **σασποτάρουν** τη διαδικασία.

Στο ΠΑΣΟΚ όμως προσαθούν να δημιουργηθούν ένα **αμυντικό τείχος** απέναντι στις πιέσεις, αλλά και τις επικρίσεις για την προφανή υπαναχώρηση.

Το βασικό επιχείρημα είναι ότι η κυβέρνηση σπεύδει να ικανοποιήσει το αίτημα του πρόθυμου εταίρου, όπως λένε, της Ένωσης Κεντρικών Δηλαδή, που δεν ήθελε την κατάτμηση των μεγάλων

2. ΑΠΛΗ ΑΠΕΙΛΕΙ

Μέσο: ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ

Ημ. Έκδοσης: . . . 07/07/2016 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/07/2016

Σελίδα: 5

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ ΠΕΜΠΤΗ 7 ΙΟΥΛΙΟΥ 2016

www.topontiki.gr

Το θέμα 05

περιφερειών. Στο ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, λένε ότι η μεγαλύτερη πηγή διαφθοράς και σήψης του πολιτικού συστήματος είναι οι αχανείς εκλογικές περιφέρειες, ειδικά αυτή της Β' Αθήνας, η οποία έχει 2,5 εκατομμύρια ψηφοφόρους. Σύμφωνα με τα επιχειρήματα του ΠΑΣΟΚ, η κατάτμηση των μεγάλων περιφερειών ήταν προεκλογική δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ, στην οποία υπαναχώρησε.

Επίσης στη Χαριλάου Τρικούπη θεωρούν «ύποπτο» τον χρόνο κατάθεσης του νέου εκλογικού νόμου και καταλογίζουν στην κυβέρνηση προσπάθεια επικοινωνιακού αποπροσανατολισμού. «Για άλλη μια φορά ο κ. Τσίπρας, στο πλαίσιο μικροκομματικών τακτικισμών, εξήγγειλε πομπωδώς αλλαγές για τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος μέσω της διαδικασίας συνταγματικής αναθεώρησης και της αλλαγής του εκλογικού νόμου. Άνοιξε μια προσχηματική συζήτηση και στη συνέχεια η συνταγματική αναθεώρηση πήγε περίπατο και τα πέντε σημεία διαλόγου για τον εκλογικό νόμο κατέληξαν σε αποσπασματικές ρυθμίσεις», επισήμανε η Φώφη Γεννηματά, μιλώντας τη Δευτέρα στη συνεδρίαση του Ενιαίου Πολιτικού Κέντρου του ΠΑΣΟΚ, στο οποίο μετείχαν βουλευτές, ευρωβουλευτές και μέλη του Πολιτικού Συμβουλίου.

Στη συνεδρίαση αυτή, όπου και επικυρώθηκε η τελική αρνητική στάση του ΠΑΣΟΚ απέναντι στις κυβερνητικές προτάσεις, προβλήθηκε η στρατηγική των ίσων αποστάσεων μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και Ν.Δ., στη λογική ότι ο χώρος έχει τη δική του ταυτότητα και δεν αποκαλεί παρακολούθημα των δύο μεγαλύτερων κομμάτων. «Η αξιωματική αντιπολίτευση, εξυπηρετώντας τις δικές της πρόδηλες σκοπιμότητες, αρνήθηκε εξ αρχής κάθε συμμετοχή στον διάλογο. Η Ν.Δ. και ο κ. Μητσοτάκης νοιάζονται αποκλειστικά για το πώς θα γίνουν κυβερνήσεις με το μπόλιν των 50 εδρών».

Ουσιαστικά το ΠΑΣΟΚ προτείνει την παράταση της διαβούλευσης και τη διαδικασία συνεννόησης των κομμάτων, αφού μπορεί να παρακαμφθούν οι ενστάσεις του Ποταμιού και της Ν.Δ., με τη θέσπιση ενός μπόνους του πρώτου κόμματος, μόνο στην περίπτωση που το πρώτο κόμμα ή συνασπισμός κομμάτων που κατεβαίνουν στις εκλογές με ενιαίο ψηφοδέλτιο ξεπερνά το 42%. Στη Χαριλάου Τρικούπη εκτιμούν ότι θα μπορούσε να συζητηθεί το εκλογικό όριο απόδοσης μπόνους, όπως ζητά η Ν.Δ., αλλά και η διαδικασία απόδοσής του, όπως προτείνει ο Ποτάμι, με δύο έδρες ανά μονάδα διαφοράς του πρώτου κόμματος μετά από ένα συγκεκριμένο ποσοστό.

Επιλεκτική επιλογή

Στη Χαριλάου Τρικούπη επισημαίνουν ότι μπορεί τώρα να δείχνει η άρνησή τους ως **κωλοτούμπα**, αλλά όσο περνούν οι μέρες και ειδικά στη συζήτηση στη Βουλή θα διαφανεί ότι η επιλεκτική επιλογή υιοθέτησης τριών προτάσεων από το πακέτο του έγινε συνειδητά από τον ΣΥΡΙΖΑ για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας. «Οι θέσεις του ΠΑΣΟΚ συνιστούν τη βάση για έναν ουσιαστικό διάλογο και σοβαρή επεξεργασία για τη διαμόρφωση όρων αναζήτησης ευρύτατων πολιτικών και κοινω-

Κατατίθεται στη Βουλή μέχρι το τέλος της εβδομάδας η πρόταση νόμου

νικών συναινήσεων, πολιτικής και κοινωνικής αποδοχής.

Γιατί τότε και μόνο τότε μπορούν να παραχθούν τα ουσιαστικά και σταθερά πολιτικά αποτελέσματα που τόσο έχει ανάγκη η χώρα αυτή τη δύσκολη περίοδο. Είναι φανερό ότι η πρόταση της κυβέρνησης δεν μπορεί να αποτελέσει τη βάση για τη διαμόρφωση μιας ευρείας κοινωνικής, πολιτικής και κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, αλλά αντιθέτως αναγορεύει σε κρίσιμο ρυθμιστικό παράγοντα για κρίσιμα πολιτικά ζητήματα το φασιστικό μόρφωμα της Χ.Α.», τόνισε χαρακτηριστικά η Φώφη Γεννηματά.

Ακόμη πιο απολογητικός, ο **Ευάγγελος Βενιζέλος** επιχειρήσει να αιτιολογήσει τη στροφή του απέναντι στη δική του περσινή πρόταση: «Η πρόταση νόμου για την κατάργηση του μπόνους που υπέβαλε με ομόφωνη απόφαση και τις υπογραφές όλων των μελών της η Κ.Ο. του ΠΑΣΟΚ στις 2 Ιουνίου 2015 – λίγες ημέρες πριν από το συνέδριο και την ανάδειξη της νέας ηγεσίας – ήταν μια κατεπείγουσα πολιτική πρωτοβουλία ανακοπής του κατήφορου στον οποίο έτρεχε, μέσα στην τότε συγκυρία, η χώρα με κίνδυνο να προσκρούσει στο Grexit και την ασύντακτη χρεοκοπία». Όπως συμπλήρωσε, αποτελούσε μια θεμιτή θεσμική διέξοδο για εκλογές και συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας, αλλά η πρωτοβουλία αυτή αγνοήθηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ/ΑΝΕΛΛ.

Ο Βενιζέλος, σύμφωνα με την υπερασπιστική γραμμή της αλλαγής στάσης του, που διατύπωσε στη συνεδρίαση του Ενιαίου Πολιτικού Κέντρου, θεωρεί πως «το σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ συνιστά στην καταστρατήγηση των θεσμών με στόχο να δημιουργηθεί, σε πρώτο στάδιο, η αίσθηση ότι η κυβέρνηση ελέγχει και καθοδηγεί τις πολιτικές εξελίξεις, παρά το εθνικό αδιέξοδο για το οποίο ευθύνεται. Και σε δεύτερο στάδιο να παραμείνει

ο ΣΥΡΙΖΑ, ανεξαρτήτως εκλογικού αποτελέσματος, κρίσιμος παράγοντας για τον σχηματισμό της επόμενης κυβέρνησης. Όχι στο όνομα μιας συγκροτημένης εθνικής στρατηγικής, όπως αυτή που υπηρέτησε με βαρύ κόστος το ΠΑΣΟΚ από το 2010 έως τον Ιανουάριο του 2015, αλλά στο όνομα του μικρού κομματικού συμφέροντος ή μάλλον του πολιτικού συμφέροντος ενός μικρού κύκλου προσώπων».

Με βάση αυτό το σκεπτικό, ο πρώην πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ υπενθύμισε ότι η δική του περσινή πρόταση «ήταν πρωτοβουλία κατά του πολιτικού τυχοδιωκτισμού της κυβέρνησης» και για να μην αυταπατάται κανείς για τη σημερινή του επίδραση στις κομματικές εξελίξεις φρόντισε να προτείνει και τη σημερινή στάση του κόμματός: «Η στάση μας τώρα πρέπει να είναι και πάλι πρωτοβουλία κατά του πολιτικού τυχοδιωκτισμού της κυβέρνησης που θέτει σε κίνδυνο το εθνικό συμφέρον για μικροκομματικούς λόγους».

Η Φώφη Γεννηματά από την πλευρά της, πάντως, άφησε ένα παράθυρο διακομματικής συνεννόησης, επιχειρώντας να ισορροπήσει μεταξύ της δικής της πάγιας θέσης υπέρ της απλής αναλογικής και της στάσης της απέναντι στην κυβερνητική πρόταση, ζητώντας χρόνο για διαβούλευση: «Υπάρχει η δυνατότητα να επιδιώξουμε, ως πολιτικό σύστημα, τη μεγαλύτερη δυνατή συναινήση και να εξασφαλίσουμε την απαραίτητη πλειοψηφία στο ζήτημα αυτό, για αυτό και η Κ.Ο. της Δημοκρατικής Συμπαράταξης θα αναλάβει πρωτοβουλία να παρουσιάσει άμεσα πρόταση διαλόγου στη βάση της δικής της πρότασης».

«Εγκλημα»

Την ίδια ώρα ο **Σταύρος Θεοδωράκης** επιχειρεί να μιλήσει στην ψυχή των «νοικοκυραίων» συνηρητικής κατεύθυνσης που θέλουν κυβερνητική σταθερότητα, χαρακτηρίζοντας «έγκλημα» σε συνέντευξή του στο «Βήμα» τον εκλογικό νόμο που προωθεί ο ΣΥΡΙΖΑ: «Με το σύστημα που προτείνουν, θα έπρεπε τον Σεπτέμβριο να συμφωνήσουν πέντε κόμματα για να έχουμε κυβέρνηση οριακής πλειοψηφίας».

Σε απόλυτα σκληρή γραμμή, ο **Κυριάκος Μητσοτάκης** έχει εγκαταλείψει οποιαδήποτε ρηξικέλευθη πρόταση για κατάτμηση περιφερειών, συνδυασμό λίστας και σταυρού προτίμησης και άλλα ηχηρά που είχαν πέσει στο τραπέζι από το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, αφού θεωρεί ότι για να παραμείνει το αδιαμφισβήτητο πουλές της εξουσίας πρέπει να λείπει μόνο «όχι» στις κυβερνητικές πρωτοβουλίες, να ζητά συνεχώς εκλογές και να υπόσχεται, ως ο απόλυτος ηγέτης, τη διασφάλιση νέας πορείας της χώρας. Οι δημοσκοπήσεις φαίνεται να ισχυροποιούν τη μοναχική του πορεία, αν και το ερώτημα είναι μήπως εξαντλήσει η δυναμική του από την «υπερπήδηση» της, πριν φτάσει στην... πηγή των εκλογών. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, η δημοσκοπική υπερηχία απομονώνει φωνές διαμορφωτές και λειτουργίες συγκολλητικά στην πολιτική και ιδεολογικά κατακερματισμένη Ν.Δ.

Ο Αλέξης σε Κίνα, ΝΑΤΟ, Κάιρο και ΟΗΕ

Του **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΛΛΙΣ**

Αντιμέτωπος με ένα δύσκολο οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον στο εσωτερικό, ο Αλέξης Τσίπρας επιχειρεί μέσα από σημαντικές επισκέψεις και επαφές εκτός του στενού πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ενισχύσει το ηγετικό του προφίλ τη στιγμή που η υποχώρηση που καταγράφει η δημοφιλία του σε σχέση με τον Κυριάκο Μητσοτάκη είναι βέβαιο ότι προβληματίζει το Μέγαρο Μαξίμου.

Η διεθνής δραστηριότητα του πρωθυπουργού –όπως και οι προτάσεις για την αναθεώρηση του Συντάγματος και την αλλαγή του εκλογικού νόμου– στοχεύει στην έστω και μερική ανατροπή της ατζέντας που εκ των πραγμάτων κινείται στη σκιά των οικονομικών μέτρων, και στον «εμπλουτισμό» της με εικόνες διεθνών συνεργασιών και πρωτοβουλιών.

Μετά την πενήμηνη επίσκεψή του στο Πεκίνο και στη Σαγκάη, ο κ. Τσίπρας μεταβαίνει αύριο στη Βαρσοβία για να συμμετάσχει στην «πρώτη» του σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ που διεξάγεται το διήμερο 8 και 9 Ιουλίου. Εκεί θα συζητηθούν η σχέση με τη Ρωσία και η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, αλλά μεταξύ άλλων θα θιγεί και ο ρόλος της Συμμαχίας στο Αιγαίο σε μια λεπτή φάση, όπου η Τουρκία έχει δείξει ότι επιθυμεί τον τερματισμό της νατοϊκής αποστολής. Σε επίπεδο συμβολισμών θα δοθεί στον πρωθυπουργό η ευκαιρία να εμφανισθεί ως ισότιμο μέλος της δυτικής αμυντικής συμμαχίας, κάτι που μπορεί να ενοχλεί κάποιους στον πυρήνα του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ενισχύει το πιο μετριοπαθές προφίλ που εκπέμπει ο κ. Τσίπρας μετά τη στροφή του Ιουλίου του '15, τόσο προς ένα σημαντικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας όσο και προς τους εταίρους και συμμάχους, και στο οποίο επενδύει πολιτικά για να διατηρηθεί στην εξουσία. Αλλωστε, παρά το επικοινωνιακό «φλερτ» με τη Ρωσία, σε δυτικούς κύκλους επικρατεί ικανοποίηση καθώς πέρα από τη ρητορική, σε επίπεδο ουσίας δεν καταγράφεται καμία μετακίνηση της Αθήνας. Είναι χαρακτηριστικό ότι στο ακανθώδες ζήτημα της ενέργειας, παρότι ο Βλαντιμίρ Πούτιν επιμένει ότι ο αγωγός South Stream δεν έχει ακυρωθεί, ο συντονιστής του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για την ενέργεια, Άμος Χόκσταϊν, εκτίμησε πρόσφατα στην «Κ» ότι το συγκεκριμένο σχέδιο

δεν πρόκειται να υλοποιηθεί. «Πρέπει να ξεχωρίσουμε τη ρητορική από τα πραγματικά έργα», ανέφερε και υπογράμμισε ότι «τα μόνα έργα που είναι βιώσιμα αυτή τη στιγμή είναι ο ΤΑΡ που θα φέρει φυσικό αέριο από το Αζερμπαϊτζάν μέσω Τουρκίας και Ελλάδας στην Ιταλία και τη Βουλγαρία» και η κατασκευή «ενός πλωτού τερματικού σταθμού LNG στα ελληνικά νερά για να μπορούμε να προμηθεύουμε την περιφερειακή αγορά». Και κατέληξε: «Με βάση όσα ακούω, τα υπόλοιπα είναι ρητορικά έργα που δεν πιστεύω ότι θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν».

Μετά την Κίνα και το ΝΑΤΟ, ακολουθεί η περιφερειακή συνεργασία. Την πρώτη εβδομάδα του Σεπτεμβρίου ο Αλέξης Τσίπρας θα μεταβεί στο Κάιρο για την τέταρτη τριμερή συνάντηση κορυφής με την Κύπρο και την

Αντιμέτωπος με το τραχύ περιβάλλον των οικονομικών μέτρων, ο πρωθυπουργός επιχειρεί την ενίσχυση του ηγετικού του προφίλ μέσω διεθνών επαφών.

Αίγυπτο, ενώ στη φάση προετοιμασίας βρίσκονται επίσης η δεύτερη τριμερής συνάντηση με την Κύπρο και το Ισραήλ, όπως και νέες τριμερείς διασκέψεις, αρχικά με την Ιορδανία και στη συνέχεια με τον Λίβανο. Στα μέσα του ίδιου μηνός, καθώς στο προσκήνιο θα βρίσκεται η δεύτερη αξιολόγηση και «καυτά» ζητήματα όπως τα εργασιακά, ο πρωθυπουργός σχεδιάζει να μεταβεί στη Νέα Υόρκη για να συμμετάσχει στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών, στο περιθώριο της οποίας θα συγκληθεί και ειδική σύνοδος κορυφής για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Όλες οι παραπάνω επισκέψεις και επαφές του Αλέξη Τσίπρα αφορούν την προσέλκυση επενδύσεων, ευαίσθητα γεωπολιτικής σημασίας ζητήματα, και την ανάπτυξη περιφερειακών στρατηγικών συνεργασιών στον ενεργειακό τομέα και όχι μόνο. Ωστόσο είναι αμφίβολο κατά πόσον θα έχουν ως αποτέλεσμα να μεταστρέψουν την προσοχή της ελληνικής κοινωνίας από την υπερφορολόγηση και τη φτωχοποίηση που υπομένει.

Πτωχεύει την Ιταλία η Μέρκελ

✓ Κούρεμα των καταθέσεων διέταξαν οι Γερμανοί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

κατάρρευση των τραπεζών της θα συμ-
 παρασφύρει στον όλεθρο και όλες τις
 μεγάλες βιομηχανίες και επιχειρήσεις
 της γειτονικής χώρας.

Όσο η Μέρκελ αρνείται την κρατική
 χρηματοδότηση των Ιταλικών τραπεζών
 την οποία είχε απαιτήσει ο Ματέο Ρέν-
 τσι, τόσο το κόστος ανακεφαλαιοποίη-
 ησης θα μεγαλώνει ενώ σύντομα δεν
 αποκλείεται να καταρρεύσει ολοκλη-
 ρωτικά η τρίτη μεγαλύτερη τράπεζα
 της Ιταλίας.

Το Βερολίνο για μια ακόμα φορά είναι
 ο μεγάλος πρωταγωνιστής της κατα-
 στροφής του τραπεζικού συστήματος
 μιας απ' τις ισχυρές χώρες της Ευρω-
 παϊκής Ένωσης.

Την ίδια ώρα τα σωρευμένα προβλήματα
 που αντιμετωπίζει η μεγαλύτερη γερ-
 μανική τράπεζα Deutsche Bank, συνι-
 στούν συστημικό κίνδυνο για όλο το
 τραπεζικό σύστημα. Γι' αυτό άλλωστε
 η Μέρκελ επιχειρεί να εξάγει την τραπε-
 ζική κρίση στις αδύναμες ευρωπαϊκές
 χώρες, θεωρώντας ότι με την εγκλη-
 ματική αυτή πολιτική θα μεταφερθούν
 κεφάλαια στις γερμανικές τράπεζες.

Η κρίση στο παλιό τραπεζικό σύστημα
 προκαλεί διαλυτικές τάσεις στην Ευ-
 ρωπαϊκή Ένωση. Το σύνολο των ξένων
 οίκων προειδοποιεί ότι αν δεν υπάρξει
 άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος,
 τότε το τραπεζικό σύστημα της Ιταλίας
 θα καταρρεύσει.

Οι πρωτοβουλίες που επρόκειτο να
 λάβει ο Ματέο Ρέντσι ακυρώνονται εξ
 αιτίας της άρνησης του Βερολίνου να
 επιτρέψει στην Ιταλική κυβέρνηση να
 διαθέσει κρατική ενίσχυση για την ανα-
 κεφαλαιοποίηση. Η εμμονή του Βε-
 ρολίνου τινάζει στον αέρα την προ-
 σπάθεια διάσωσης μεταδίδοντας πα-
 ράλληλα την κρίση σε πολλές ευρω-
 παϊκές και βαλκανικές χώρες.

Οι γκουρού των αγορών προειδοποι-
 ούν επίσης ότι η κατάρρευση του
 τραπεζικού συστήματος μπορεί να
 προκαλέσει χρεοκοπία στην ίδια την
 Ιταλία, η οποία αντιμετωπίζει και πο-
 λυεπίπεδη πολιτική κρίση.

Ο Ματέο Ρέντσι έχει προαναγγείλει
 την παραίτησή του, αν χάσει το δημο-
 ψήφισμα για την συνταγματική αναθε-
 ωρηση που θα πραγματοποιηθεί τον
 Οκτώβριο. Βέβαια τα γκάλοπ προεξο-
 φλούν ότι ο Ρέντσι θα χάσει το δημο-
 ψήφισμα και οι εξελίξεις θα είναι κα-
 ταιγιστικές, αφού η νέα μεγάλη πλει-
 οψηφία που διαμορφώνεται πιέζει για
 έξοδο της χώρας απ' την Ευρωπαϊκή
 Ένωση.

Ταραχή στην Ευρώπη από την πτώση των παλικών τραπεζών

Ως ένα από τα πιο σημαντικά γεγονότα
 των επόμενων μηνών για την Ιταλία
 αλλά και για την ίδια τη συνοχή και

Το Βερολίνο για μια ακόμα φορά είναι ο μεγάλος πρωταγωνιστής της καταστροφής του τραπεζικού συστήματος μιας από τις ισχυρές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης

SocGen: SOS, η παλική τραπεζική κρίση μπορεί να εξαπλωθεί σε όλη την Ευρώπη

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ώρα ολόένα και περισσότεροι παράγοντες του τραπεζικού
 τομέα κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Τελευταίως χρονικά ο πρόεδρος
 της Γαλλικής τράπεζας Societe Generale, Lorenzo Bini Smaghi ο οποίος,
 μιλώντας στο Bloomberg, προειδοποίησε ότι η τραπεζική κρίση στην Ιταλία
 θα μπορούσε να εξαπλωθεί στην υπόλοιπη Ευρώπη και υποστήριξε, ότι
 "οι κανόνες που περιορίζουν τις κρατικές ενισχύσεις προς τις τράπεζες,
 θα πρέπει να επανεξεταστούν", αφήνοντας με τη σειρά του ευθεία βολή
 προς την "περιοριστική γερμανική συνταγή".
 "Όλη η τραπεζική αγορά βρίσκεται υπό πίεση", τόνισε το πρώην μέλος
 του Εκτελεστικού Συμβουλίου της ΕΚΤ και συνέχισε λέγοντας ότι "έχουμε
 θεσπίσει κανόνες σχετικά με το δημόσιο χρήμα", οι οποίοι κανόνες όπως
 είπε "πρέπει να επαναξιολογηθούν σε μια αγορά που έχει να αντιμετωπίσει
 μια πιθανή κρίση, για να αποφασιστεί αν πρέπει να εφαρμοστεί κάποια
 ανακοπή".

τη... συνέχεια της Ευρωζώνης και της
 ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης χαρα-
 κτηρίζουν πλέον οι διεθνείς αναλύτες
 - τελευταία χρονικά η Citigroup - την
 κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στην
 Ιταλική τραπεζική σκηνή.

Εκεί όπου τριγμούς στα θεμέλια της
 οικονομίας της Ιταλίας, της τρίτης με-
 γαλύτερης στην ευρωζώνη, προκαλεί
 η νέα υποχώρηση των τραπεζικών με-
 τοχών, που κορυφώθηκε Δευτέρα και
 Τρίτη αλλά ουσιαστικά έχει ξεκινήσει
 από την ημέρα του βρετανικού Brexit
 καθώς έχει οδηγήσει τον κλάδο σε
 απομείωση αξίας άνω του 30% μέσα
 σε ελάχιστες ημέρες.

Μάλιστα, σύμφωνα με εξαιρετικά δυ-
 σοίωνα σενάρια, τα οποία μεταδίδει
 το Reuters απειλείται μετάδοση της
 κρίσης και σε άλλες χώρες της ΕΕ,
 ενώ αυτή η κρίση μπορεί να στείλει
 την Ιταλία πίσω στην ύφεση.
 Τα πλέον απαισιόδοξα σενάρια θεωρούν
 ότι η υποχώρηση των παλικών τραπεζών
 μπορεί να προκαλέσει μια κατάρρευση
 «τύπου Ελλάδας», την οποία όμως, θα

είναι σχεδόν αδύνατο να περιορίσει η
 Ευρώπη.

Ασφυξία από τα «κόκκινα δάνεια»

Σύμφωνα με το Reuters οι παλικές τρά-
 πεζες ασφυκτούν υπό τα συσσωρευ-
 μένα μη εξυπηρετούμενα δάνεια, ενώ
 γίνονται ενισχυθεί ακόμη περισσότερο
 η αίσθηση αστάθειας- ο πρωθυπουργός
 Ματέο Ρέντσι δεσμεύθηκε να παραι-
 τηθεί, αν χάσει το δημοψήφισμα του
 Οκτωβρίου για τη συνταγματική ανα-
 θεώρηση. «Η Ιταλία αντιμετωπίζει μία
 ισχυρή κρίση, που ενισχύεται με γεω-
 μετρική πρόοδο», ανέφερε ο Φραν-
 τσέσκο Γκαλιέτι, επικεφαλής της εται-
 ρείας Policy Sonar και πρώην αξιωμα-
 τούχος του υπουργείου Οικονομικών.
 «Το άμεσο έναυσμα αυτής, είναι η τραπε-
 ζική κρίση», πρόσθεσε.
 Ο τραπεζικός δείκτης της Ιταλίας υπο-
 χώρησε κατά 30% από τη στιγμή που
 η Μ. Βρετανία αποφάσισε υπέρ του
 Brexit, ανεβάζοντας τις απώλειες μέχρι
 στιγμής στο 57% από την αρχή του
 έτους. Την Τρίτη, υποχώρησε περαιτέρω

κατά 1,44%, φτάνοντας περίπου σε
 χαμηλό τριετίας.

Τη δεδομένη στιγμή η Ιταλία είναι εύ-
 θραυστη, πολιτικά και οικονομικά.
 Συχνά, περιγράφεται ως «πολύ μεγάλη
 για να σωθεί» σε μία κρίση, σποτέ ακόμη
 κι αν είναι μικρή η άμεση οικονομική
 σχέση μεταξύ των τραπεζών της και
 της ψήφου υπέρ του Brexit, οποιοδήποτε
 παγκόσμιο σοκ προκαλεί μεγάλες «δο-
 νήσεις» στη χώρα, γράφει το Reuters.
 «Η Ιταλία είναι ουσιαστικά το τεκτονικό
 ρήγμα της Ευρώπης», σχολίασε πρώην
 αξιωματούχος του ΔΝΤ, που διατήρησε
 την ανωνυμία του. «Τόσο το δημόσιο
 χρέος, όσο και ο τραπεζικός τομέας
 είναι σε μία πυρπιδαποθήκη, που δια-
 τηρείται μέσα από μία διαδικασία μη
 αναγνώρισης των συσσωρευμένων ζη-
 μιών που συνεχίζουν να μετακυλούν.
 Το πραγματικό πρόβλημα είναι ότι κά-
 ποιοι πρέπει να αναλάβει τις ζημιές
 τελικά», πρόσθεσε.

Ανησυχία

Η μεγαλύτερη άμεση ανησυχία επικεν-
 τρώνεται στην τρίτη μεγαλύτερη τρά-
 πεζα της Ιταλίας, την Banca Monte dei
 Paschi di Siena, που έχει τη μεγαλύτερη
 αναλογία μη εξυπηρετούμενων δανείων.
 Η ΕΚΤ της έχει ζητήσει να τα περιορίσει
 κατά 40% τα επόμενα τρία χρόνια. Η
 Ρώμη είναι σε συζητήσεις με τις Βρυ-
 ξέλλες για ένα σχέδιο ανακεφαλαι-
 οποίησης των τραπεζών της, ελπίζοντας
 να περιορίσουν τις απώλειες για τους
 μετόχους και ομολογιούχους.
 Μία τέτοια συμφωνία, μπορεί να απαιτεί
 την παράκαμψη των κανονισμών που
 υιοθέτησε η ΕΕ το 2014, προκειμένου
 να αναγκάσει επενδυτές και καταθέτες
 να επωμίζονται το βάρος σε τέτοιες
 περιπτώσεις. Η Γερμανία τόνισε ότι οι
 κανονισμοί πρέπει να γίνουν ελαστικοί,
 αλλά η Ιταλία απαντά ότι απαιτείται
 ευελιξία. «Μία λύση πρέπει να βρεθεί
 γρήγορα, διαφορετικά η παλαιότερη
 τράπεζα του κόσμου (BMPS) μπορεί
 να καταρρεύσει και να πάρει μαζί της
 τον υπόλοιπο τραπεζικό τομέα της Ευ-
 ρώπης. Η ΕΕ πρέπει να δείξει ευελιξία,
 διαφορετικά η Ιταλία μπορεί να χρεο-
 κοπήσει», προειδοποίησε ο Αντριου
 Εντουαρντς, CEO της χρηματοοικο-
 νομικής εταιρείας ETX Capital.

Ιταλικές εποπτικές αρχές

Σήμερα πάντως και με την προστασία
 που παρέχει η απόφαση των εποπτικών
 αρχών του Ιταλικού χρηματιστηρίου
 να απαγορεύσουν το short selling για
 τις επόμενες ημέρες στα τραπεζικά
 χαρτιά, η μεν μετοχή της Banca Monte
 dei Paschi di Siena ανακάμπτει κατά
 9% (έχοντας βεβαίως κατακρημνιστεί
 κατά 75% όλο το προηγούμενο διά-
 στημα) και έδωσε μια κάποια ανάσα
 και στις ευρωαγορές γενικότερα.

5. ΠΟΤΑΜΙ ΑΠΟ ΜΠΕΤΟΝ

Μέσο: ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: . . . 07/07/2016 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/07/2016

Σελίδα: 4

Ποτάμι από «μπετόν»

Στο Ποτάμι, από το οποίο ευελπιστούν στην κυβέρνηση ότι θα υπάρξει καμιά διαρροή για την ψήφιση του εκλογικού νόμου, τα πράγματα είναι αρκετά ξεκάθαρα. Εντάξει στην πολιτική υπάρχει πάντα ο παράγων του απρόβλεπτου, στη Σεβαστουπόλεως ωστόσο κανένας βουλευτής δεν έχει προτείνει διαφορετική στάση από την καταψήφιση του εκλογικού νόμου.

Υπενθυμίζω ότι ο **Σπύρος Δανέλλης** τόνισε, στην ΕΡΤ προ διημέρου, ότι στη σημερινή συγκυρία η απλή αναλογική δεν είναι η καταλληλότερη γιατί «δεν έχουμε την πολυτέλεια ακυβερνησίας και περιπετειών τύπου Ισπανίας».

Αρνητικές ήταν όμως και οι απαντήσεις των **Γρηγόρη Ψαριανού** και **Σπύρου Λυκούδη** στα καλέσματα του διευθυντή της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ **Κώστα Ζαχαριάδη**. Για την ακρίβεια ο **Λυκούδης**, ο οποίος εξελέγη χθες Ζ' αντιπρόεδρος της Βουλής σε εφαρμογή της πρόσφατης τροποποίησης του Κανονισμού, ξεκαθάρισε σε συνομιλητές του ότι δεν θα ψηφίσει καθώς δεν είναι αυτή η απλή αναλογική για την οποία αγωνίστηκε σε όλη του ζωή με την Αριστερά, αφού η κυβέρνηση την φέρνει με μοναδική σκοπιμότητα την επιβίωσή της στην εξουσία.

Τέλος, για την ιστορία να αναφέρω ότι κατά τη διεξαχθείσα μυστική ψηφοφορία για το αξίωμα του αντιπροέδρου, ο **Λυκούδης** εξελέγη με 186 «υπέρ» έναντι 25 λευκών ψηφοδελτίων, σε σύνολο 211 παρόντων βουλευτών.

Όλα στο τραπέζι

Μεθαύριο, Σάββατο, θα συνεδριάσει κλεισμένων των θυρών, η ΜΕΣΥΑ του Ποταμιού. Αντιπρόσωποι και στελέχη έχουν ραντεβού στο Θέατρο Χυτήριο και στο τραπέζι του διαλόγου θα μπουν όλα τα τρέχοντα ζητήματα: από τις εξελίξεις στον χώρο της Κεντροαριστεράς μέχρι και τον εκλογικό νόμο. Όπως μαθαίνω θα γίνει και τοποθέτηση του Σταύρου Θεοδωράκη, ενώ στο τέλος της συνεδρίασης θα υπάρξει και ψήφισμα, το οποίο δεν αποκλείεται να αφορά και την πρόταση του Ποταμιού για τον τρόπο ανάδειξης νέου επικεφαλής στις διεργασίες για την ανασυγκρότηση του προοδευτικού Κέντρου.

Για τις απεργίες

«Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ μπορούν πλέον να κλοφορούν με τις κρατικές λιμουζίνες, το πνεύμα τους όμως ζει και (ενίοτε) βασιλεύει». Αυτό έγραψε χθες ο επικεφαλής του Ποταμιού, σχολιάζοντας τις απεργίες

σε μετρό και ΗΣΑΠ. Όπως εξήγησε ο **Σταύρος Θεοδωράκης** «στις αφετηρίες των λεωφορείων η Αθήνα αναστενάζει. Ένα στα δύο περνάει και δεν σταματάει. Και μετά μποτιλιάρισμα... Στο αεροδρόμιο οι ουρές – στο μοναδικό εκδοτήριο εισιτηρίων! – είναι ατέλειωτες. Και μετά σαρδέλες – άνθρωποι και βαλίτσες – παίρνουν τον δρόμο για το Σύνταγμα. Και όλα αυτά για “να μην περάσουν τα καταστροφικά σχέδια” και “παραδοθούν οι συγκοινωνίες στα αδηφάγα ιδιωτικά, κερδοσκοπικά συμφέροντα”».

Συναντήσεις

Στο μεταξύ, να γράψω – γιατί το παρέλειψα χθες – ότι το μεσημέρι της Τρίτης ο επικεφαλής του Ποταμιού είχε συνάντηση με τα προεδρεία της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, της Ένωσης Δικαστικών Λειτουργών Συμβουλίου της Επικρατείας, της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών, της Ένωσης Εισαγγελέων Ελλάδος, της Ένωσης Δικαστών Ελεγκτι-

κού Συνεδρίου και της Ένωσης Μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση της Σεβαστουπόλεως, η συζήτηση αφορούσε το σύνολο των θεσμικών θεμάτων που αντιμετωπίζει η Δικαιοσύνη και επεκτάθηκε στις υπό συζήτηση αναθεωρητέες διατάξεις του Συντάγματος, στην αναστολή των μισθολογικών ωριμάσεων και προαγωγών των ειδικών μισθολογίων αλλά και στις ανεπίτρεπτες δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών, που χωρίς τεκμηρίωση παραβιάζουν τη συνταγματική αρχή της διάκρισης των εξουσιών και υποσκάπτουν το κύρος της Δικαιοσύνης και των λειτουργιών της.

Αφαντος ο Λεβέντης

Χθες στις 12.00 το μεσημέρι οι δικαστικές Ενώσεις είχαν ραντεβού και με τον πρόεδρο της Ένωσης Κεντρών στο γραφείο του, στη Βουλή. Ο **Βασίλης Λεβέντης** όμως δεν ήταν στην ώρα του και έτσι οι δικαστές έφυγαν.

6. Η ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥ

Μέσο: Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ημ. Έκδοσης: . . .07/07/2016 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .07/07/2016

Σελίδα: 2

Η εναλλακτική λύση του κατεστημένου

Αποψη

Από την αντίδραση που έχει προκληθεί φαίνεται πως η κυβέρνηση κατάφερε να πάρει την πρωτοβουλία των πολιτικών κινήσεων εισηγούμενη την αλλαγή του εκλογικού νόμου και τη συνταγματική αναθεώρηση. Για το περιεχόμενο των αλλαγών που θα προταθούν αναφορικά με το Σύνταγμα θα περιμένουμε την τοποθέτηση του πρωθυπουργού στις 24 Ιουλίου. Αρμόδιοι υπουργοί έχουν προαναγγείλει ότι θα είναι τόσο βαθιές και ουσιαστικές που θα συνιστούν το πέρασμα στην Τέταρτη Ελληνική Δημοκρατία. Η πρόταση για τον εκλογικό νόμο, όμως, εκ των πραγμάτων τάραξε τα νερά. Μπορεί να μην είναι η απολύτως ανόθευτη, άδολη απλή αναλογική, αλλά σίγουρα είναι το αναλογικότερο εκλογικό σύστημα που προτάθηκε ποτέ.

Οι κυβερνητικές αυτές πρωτοβουλίες έφεραν σε δύσκολη θέση την αξιωματική αντιπολίτευση και τον παλιό, παραδοσιακό κεντροαριστερό χώρο, που προσπαθούν τώρα να ανακτήσουν το χαμένο έδαφος. Με βάση τους γενικούς κανόνες άσκησης της πολιτικής δεν είναι λάθος η προσπάθεια αλλαγής της ατζέντας, ώστε να μη σου υπαγορεύει ο πολιτικός αντίπαλος τους κανόνες

του παιχνιδιού. Είναι μια θεμιτή τακτική κίνηση. Αν αυτό έκανε η αξιωματική αντιπολίτευση και η παλιά, λεγόμενη Κεντροαριστερά, θα είχαν την πλήρη κατανόησή μας. Κάνουν όμως κάτι πολύ χειρότερο. Ιδιαίτερα η Ν.Δ., που λόγω δύναμης διαμορφώνει τους όρους της αντικυβερνητικής πολιτικής.

Αξιοποιώντας μια υπόθεση χιλιοειπωμένη, το λεγόμενο Plan B του Γιάννη Βαρουφάκη, για να προωθήσουν τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής αναφορικά με το κλείσιμο των τραπεζών και τα capital controls, πριν από έναν χρόνο, η Ν.Δ., το ΠΑΣΟΚ και το Ποτάμι ουσιαστικά ποινικοποιούν πολιτικές πράξεις που κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες είναι υποχρεωτικές ώστε να μην καταρρεύσει το πιστωτικό σύστημα και κατ' επέκταση ολόκληρη η οικονομία.

Επιπλέον, για να πετύχουν τους σκοπούς τους, αναζητούν αγωνιώδως τη στήριξη από το αμαρτωλό κατεστημένο των μέσων ενημέρωσης. Χθες η Ντόρα Μπακογιάννη και ο Νίκος Δένδιας δήλωσαν δημοσίως ότι η Ν.Δ., αν γίνει κυβέρνηση, θα καταργήσει τον νόμο της σημερινής κυβέρνησης και θα αλλάξει εκ νέου το ραδιοτηλεοπτικό τοπίο. Κλείνουν, δηλαδή, το μάτι στη χρεοκοπημένη διαπλοκή, την οποία υπόσχονται να διασώσουν. Αυτή είναι η εναλλακτική λύση που εισηγούνται για τη χώρα;

7. ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ...

Μέσο: PRONEWS

Ημ. Έκδοσης: . . . 01/07/2016 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/07/2016

Σελίδα: 35

Η πρωτοβουλία της κυβέρνησης για την αναθεώρηση του Συντάγματος συνιστά κύριο πολιτικό γεγονός των ημερών μας. Η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας (ΠτΔ) απευθείας από το λαό είναι μια από τις επιδιωκόμενες επιμέρους αλλαγές.

Η έκταση και η ένταση της αναθεώρησης δεν έχει διευκρινιστεί ακόμη. Αυτό θα αποτελέσει αντικείμενο κυβερνητικών επιλογών και δημόσιου διαλόγου σε συνάρτηση με τις διαβουλεύσεις με τα υπόλοιπα κόμματα της Βουλής. Αν αυτές ή κάποιες από αυτές καρποφορήσουν ή όχι είναι άγνωστο προς το παρόν.

Η επιδιωκόμενη αναθεώρηση για ένα «Σύνταγμα με ορίζοντα το 2021», όπως το έθεσε ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας, θα είναι η τέταρτη κατά σειρά, από την μεταπολίτευση και μετά. Η πρώτη αναθεώρηση του Συντάγματος του 1975 έγινε το 1986. Της συγκεκριμένης αναθεώρησης είχε προηγηθεί το 1985 η επεισοδιακή εκλογή του ΠτΔ Χρήστου Σαρτζετάκη με χρωματιστά (γαλάζια) ψηφοδέλτια. Η ένταση μεταφέρθηκε στη συνέχεια στην αναθεώρηση του Συντάγματος που περιλάμβανε 11 νέα άρθρα με αποκορύφωμα την απόλυση εξουσιών του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Η δεύτερη αναθεώρηση πραγματοποιήθηκε το 2001. Η συγκεκριμένη περιλάμβανε πρόνοια για νέα ατομικά δικαιώματα, κανόνες διαφάνειας και οριοθέτησε την βουλευτική εκλογή σε συνάρτηση με κωλύματα και ασυμβίβαστα.

Η τρίτη κατά σειρά αναθεώρηση πραγματοποιήθηκε το 2008 και ήταν μέτρια ως προς την έκτασή της. Καταργήθηκε το επαγγελματικό ασυμβίβαστο των βουλευτών, νησιωτικές και ορεινές περιοχές συμπεριελήφθησαν στην μέριμνα για αναπτυξιακά μέτρα και θεσπίστηκε ειδική διαδικασία για την παρακολούθηση εκτέλεσης του προϋπολογισμού από τη Βουλή.

Η νέα αναθεώρηση του Συντάγματος η οποία θα εκτελεστεί από την επόμενη Βουλή, που θα είναι αναθεωρητική, έχει προκαλέσει σειρά συζητήσεων.

•**Η συζήτηση θα ξεκινήσει στις 24 Ιουλίου μέσω δημόσιου διαλόγου και στόχο να διαρκέσει 12 μήνες**, είπε στις 7 Ιουνίου η κυβερνητική εκπρόσωπος Όλγα Γεροβασίλη. Η ίδια πρόσθεσε πως είναι πιθανή η προσφυγή σε δημοψήφισμα για το νέο Σύνταγμα.

Άμεση υπήρξε η αντίδραση των κομμάτων αλλά και του ΠτΔ Προκόπη Παυλόπουλου. Κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται από το Σύνταγμα. Ειδικότερα για τα δημοψηφίσματα (άρθρο 44) προβλέπεται ότι ο ΠτΔ μπορεί να προκηρύξει μόνο για «κρίσιμα εθνικά θέματα» και για ψηφισμένα νομοσχέδια που ρυθμίζουν σοβαρό κοινωνικό ζήτημα. **Όχι για αναθεώρηση Συντάγματος. Δεν υπάρχει πρόβλεψη για συντακτικό δημοψήφισμα.** Άρα από πού μπορεί να πηγάζει η δήλωση της κυβερνητικής εκπροσώπου;

Σύμφωνα με κάποια θεώρηση προτείνεται η ένταξη του δημοψηφίσματος στην αναθεωρητική διαδικασία με το ελλιπές σκεπτικό ότι στο άρθρο 26 παρ. 2 του Συντάγματος

Μέσο: PRONEWS

Ημ. Έκδοσης: . . . 01/07/2016 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/07/2016

Σελίδα: 36

Πολιτική

Το Σύνταγμα της Ελλάδας είναι ο θεμελιώδης νόμος επάνω στον οποίο βασίζεται η διαμόρφωση ολοκληρωτής της νομοθεσίας της Ελλάδας όπως και η λειτουργία της πολιτείας και των θεσμών της.

αναφέρεται ότι «η εκτελεστική εξουσία ορίζεται από τον ΠτΔ και την κυβέρνηση». Επομένως, σύμφωνα με το σκεπτικό, και βάσει των άρθρων 44 (δημοψήφισμα) και 110 (αναθεώρηση) δεν αποκλείεται η εφαρμογή της εκτελεστικής εξουσίας μέσω δημοψηφισμάτων, άρα και της αναθεωρητικής όντας μέρος της εκτελεστικής εξουσίας.

Εδώ όμως υπάρχει ένα νομικό τέχνασμα. Τα «δημοψηφισματικά» όρια είναι ξεκάθαρα στο άρθρο 44 και σε αυτά δεν περιλαμβάνεται συντακτικό δημοψήφισμα. Άλλωστε αυτό παραπέμπει σε άλλες καταστάσεις. Το 1968 η στρατιωτική χούντα, επικύρωσε το Σύνταγμα με δημοψήφισμα.

Κατά βάση το δημοψήφισμα συνιστά μια «φωτογραφία» της στιγμής του εκλογικού σώματος για το θέμα που μπορεί να πραγματευτεί. Το πρόβλημα είναι ότι η διάθεση αυτή του εκλογικού σώματος μπορεί να έχει αλλάξει τον επόμενο μήνα ή και χρόνο. Το ίδιο βέβαια θα μπορούσε να πει κάποιος και για τις εκλογές. Αυτό είναι σωστό, εν μέρει όμως. Οι εκλογές είναι επαναλαμβανόμενες, είτε στο χρόνο που προβλέπεται είτε και ενδιάμεσα. Το δημοψήφισμα όμως ενέχει τον επικίνδυνο χαρακτήρα, για τη Δημοκρατία, της «διά παντός» διευθέτησης ενός θέματος. **Με άλλα λόγια, το εκλογικό σώμα αποφασίζει για ένα θέμα για πάντα, από τη στιγμή που για το ίδιο θέμα μπορεί η επιθυμία του να έχει αλλάξει μετά από κάποιο διάστημα.**

Το πιο επικίνδυνο χαρακτηριστικό ενός δημοψηφίσματος είναι ότι αποκλείει στις περισσότερες των περιπτώσεων την επανάληψή του. **Την κυβερνητική εκπρόσωπο διέψευσε ο πρόεδρος της Βουλής, Νίκος Βούτσικος, ο οποίος δήλωσε ότι η αναθεώρηση θα γίνει βάσει του άρθρου 110 του Συντάγματος.** Το συγκεκριμένο άρθρο προβλέπει επακριβώς τη διαδικασία και την έκταση της αναθεώρησης και το δημοψήφισμα δεν περιλαμβάνεται.

Στο άρθρο 110 προβλέπεται με σαφήνεια η αναθεωρητέα ύλη. Αυτή σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να περιλαμβάνει τον χαρακτήρα του πολιτεύματος της Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας (ΠΚΔ), καθώς και ορισμένων θεμελιωδών άρθρων. Αυτό σημαίνει ότι συζητήσεις αναφορικά με τις εξουσίες του ΠτΔ δεν πρέπει να ξεπερνούν την αρχή του πολιτεύματος.

Η διαδικασία αναθεώρησης ξεκινά κατόπιν πρότασης 50 βουλευτών. Η αναθεώρηση απαιτεί πλειοψηφία 3/5 της Βουλής (180 ψήφοι) σε δύο ψηφοφορίες που απέχουν μεταξύ τους ένα μήνα, για τον καθορισμό των υπό αναθεώρηση διατάξεων. Στη συνέχεια η επόμενη Βουλή αποφασίζει κατόπιν ψηφοφορίας για τις διατάξεις που πρέπει να αναθεωρηθούν.

Συνταγματικά ο στόχος κάθε αναθεώρησης είναι ο εκσυγχρονισμός των επιμέρους διατάξεων, σύμφωνα με τις εκάστοτε απαι-

τήσεις. Πολιτικά ο στόχος μιας αναθεώρησης είναι περισσότερο πολύπλοκος. Αυτός εμπεριέχει και το στόχο της πολιτικής σκοπιμότητας όπως το 1986. Η επιλογή της κυβέρνησης για να ξεκινήσει τις διαδικασίες αναθεώρησης με στόχο την επόμενη Βουλή, σε συνδυασμό με την αλλαγή του εκλογικού νόμου έχει προκαλέσει αντιδράσεις. Τα πυρά βέβαια συγκεντρώνει το δεύτερο, αλλά προβληματισμός υπάρχει και για την αναθεώρηση.

Στην νεότερη πολιτική ιστορία, από το 1822 και μετά, η Ελλάδα απέκτησε 16 φορές νέα συνταγματικά κείμενα ή αναθεωρήσεις τους. Ο αριθμός δεν κρίνεται ιδιαίτερα μεγάλος, αλλά από το σύνταγμα του 1975 και μετά έχουν πραγματοποιηθεί 3 συνταγματικές αναθεωρήσεις και ήδη οδεύουμε προς την τέταρτη. Για παράδειγμα στις ΗΠΑ από το 1789 έχουν πραγματοποιηθεί 27 συνταγματικές αναθεωρήσεις, προσθήκες και διορθώσεις. Η τελευταία όμως πραγματοποιήθηκε μόλις το 1992 ενώ από τις υπόλοιπες 26, η συντριπτική τους πλειοψηφία πραγματοποιήθηκε μεταξύ των ετών 1791 και 1920! Οι πιο πρόσφατες πραγματοποιήθηκαν το 1964, 1967, 1971 και 1992.

Ο αριθμός των τριών τροποποιήσεων από το 1986 μέχρι σήμερα κρίνεται από πολλούς ως μεγάλος ενώ εάν τελεσφορήσει και η τέταρτη ακόμη μεγαλύτερος. Αν και υπάρχει πρόνοια παρεμβολής 5ετίας μεταξύ δύο αναθεωρήσεων, ο χρόνος κρίνεται ως

7. ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ...

Μέσο: PRONEWS

Ημ. Έκδοσης: . . . 01/07/2016 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/07/2016

Σελίδα: 37

Από την ορκωμοσία του Προέδρου της Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλου στις 13 Μαρτίου του 2015. Ο τρόπος εκλογής του ΠτΔ αλλά και οι αρμοδιότητές του είναι πιθανόν να αποτελέσουν αντικείμενο της αναθεώρησης του Συντάγματος.

Τα χρωματιστά ψηφοδέλτια που αποτέλεσαν αντικείμενο έντονης πολιτικής διαμάχης στην εκλογή του Χρήστου Σαρτζετάκη ως ΠτΔ το 1986.

μικρός, αφού σχεδόν συμπίπτει με την θητεία μιας κυβέρνησης. **Έτσι, ο κίνδυνος το κείμενο του Συντάγματος να μετατραπεί σε αντικείμενο πολιτικού παιχνιδιού της κάθε κυβέρνησης είναι υπαρκτός.** Αναμφισβήτητα ο εκσυγχρονισμός του και η εξέλιξή του παράλληλα με τις κοινωνικές ανάγκες είναι αναγκαίος, εντούτοις ελλοχεύει ο κίνδυνος, ιδιαίτερα στην Ελλάδα, αυτό να γίνει πεδίο κομματικής ενασχόλησης. Πριν η χώρα οδεύσει σε «συνταγματικά αναθεωρητική κόπωση» θα ήταν σκόπιμο ο χρόνος να διπλασιαστεί. Δεν υπάρχει ανάγκη εμπειριστωμένης ανάλυσης για το παραπάνω.

Ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας έδωσε το στίγμα της σχεδιαζόμενης 4ης Αναθεώρησης: **«Η πρώτη κυβέρνηση της Αριστεράς οφείλει να αφήσει αποτύπωμα διεκδίκησης μεγάλων αλλαγών. Στο κράτος, στο πολιτικό σύστημα, στους θεσμούς. Η χώρα έχει ανάγκη από μια βαθιά δημοκρατική τομή. Με χρονικό ορίζοντα το 2021 πρέπει να ξεκινήσουμε μια πλατιά διαδικασία διαλόγου με στόχο ένα νέο Σύνταγμα, το Σύνταγμα της Ελλάδας του 2021»**, είχε δηλώσει στις 9 Ιουνίου. Όμως η χώρα δεν χρειάζεται ένα νέο Σύνταγμα, ούτε και άλλες θεσμικές τομές. Τι θα γίνει όταν μετά την κυβέρνηση της Αριστεράς έρθει μια κυβέρνηση της Δεξιάς που θα θελήσει να αφήσει και αυτή στο κείμενο το αποτύπωμά της; Θα γίνει το Σύνταγμα συλλεκτικό έγγραφο κομματικής έμπνευσης «αποτυπωμάτων»;

Στελέχη του κυβερνώντος κόμματος λένε ότι με το νέο Σύνταγμα θα αποκλειστεί η δυνατότητα επιστροφής του «παλιού».

Ο συνταγματολόγος και υπουργός Εργασίας Γιώργος Κατρούγκαλος υποστηρίζοντας την ιδέα αριστερόστροφης αναθεώρησης λέει: «Το νέο Σύνταγμα θα φράζει τον δρόμο στον νεοφιλελευθερισμό». Σε παλαιότερα άρθρα του έχει τεθεί υπέρ δημοψηφίσματος αλλά και υπέρ μιας Συντακτικής Βουλής υποστηρίζοντας παράλληλα πως η πρωτογενής παραγωγή Δικαίου βρίσκεται στον λαό και όχι στο Σύνταγμα. Ο ίδιος είχε γράψει πως το νέο Σύνταγμα θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα όχι μόνο «συναίνεσης αλλά και ρήξης». Ποια ρήξη θα ήταν αυτή δεν διευκρινίστηκε ποτέ.

Η λέξη «ρήξη» μπορεί να φαντάζει γοητευτική, στο αριστερό ακροατήριο, είναι όμως βαθύτατα αντιπαραγωγική. Η ρήξη ως ρήξη έχει νόημα μόνο στον πολιτικό στίβο και όχι στον συνταγματικό. Εάν ισχύσουν όροι πολιτικού στίβου στον συνταγματικό τότε σημαίνει πως έχει απολεσθεί το νόημα του Συντάγματος που σκεπάζει την λειτουργία του κράτους. Δεν πρόκειται για επαναστατικά Σύνταγματα τύπου αμερικανικού του 1787 ή γαλλικού του 1791 όπου είχαν προηγηθεί αιματηροί πόλεμοι και επαναστάσεις. Πρόκειται για 4η αναθεώρηση του αρχικού του 1975. Οι «ρήξεις» καλό είναι να αποφεύγονται, ιδιαίτερα σήμερα σε αυτό το επιβαρυνόμενο πολιτικό και κοινωνικό σκηνικό.

Πολιτική

Η διαφύλαξη της ακεραιότητας του Συντάγματος πρέπει να αποτελεί κυρίαρχο στόχο και όχι πεδίο πολιτικών φαντασιώσεων. Είναι φανερό πως ο στόχος –άσχετα εάν επιτευχθεί ή όχι– της αναθεώρησης αγγίζει ανατριχιαστικά επίπεδα, θέτοντας σε κίνδυνο τόσο το ίδιο το Σύνταγμα όσο και τη θεσμική του θωράκιση.

Σε άρθρο του ο βουλευτής και πρώην πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Ευάγγελος Βενιζέλος είχε δηλώσει: «Δεν γίνεται αντιληπτό ότι σιδηρόπετο περιλαμβάνεται στο Σύνταγμα έχει εκ μόνου του λόγω αυτού τη μέγιστη νομική και πολιτική σημασία».

Η σημασία αυτή δεν έχει μόνο την νομική και πολιτική έννοια αλλά πολύ περισσότερο την πολιτειακή. Αυτό σημαίνει ότι το Σύνταγμα συνιστά την ανώτατη θεμελιώδη δέσμη νόμων λειτουργίας του κράτους και της πολιτείας. Κατά αυτόν τον τρόπο πρέπει να είναι αποστασιοποιημένο από οποιοδήποτε τυχοδιωκτική μεταχείριση.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα οι εξουσίες του Προέδρου της Δημοκρατίας. Το 1986 μειώθηκαν, σχεδόν εξανεμιόταν, ενώ τώρα η συζήτηση είναι για την εκ νέου αποκατάστασή τους – χωρίς και εδώ να διευκρινίζεται ο λόγος. **Μετά από μια 5ετία ενδεχομένως η επόμενη κυβέρνηση θα θελήσει να τις επαναφέρει στα σημερινά επίπεδα ή και πιο κάτω. Δεν είναι σωστό να διαχειρίζεται με αυτόν τον τρόπο το Σύνταγμα από κανέναν. Για τον λόγο αυτό χρειάζεται ισχυροποίηση του συντακτικού κειμένου. Είναι αναγκαίο να επεκταθεί ο όγκος της μη αναθεωρητέας ύλης, ώστε να συμπεριλάβει περισσότερα άρθρα που δεν θα μπορούν να αναθεωρηθούν.**

Ο ΠτΔ και η απαγόρευση κόμματος

Υπάρχουν κάποια συγκεκριμένα άρθρα του Συντάγματος που συγκεντρώνουν την «προτίμηση» των αναθεωρητών. Αυτά είναι: **Το άρθρο 86, ώστε να αφαιρεθεί από τη Βουλή η αρμοδιότητα για τη δίωξη των υπουργών**, και να ανατεθεί σε άλλα όργανα αποτελούμενα π.χ. από ανώτατους δικαστές ή από μέλη της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου. **Το άρθρο 63 για την χορήγηση βουλευτικής ασυλίας μόνο με απόφαση της Βουλής**, ύστερα από αίτημα του εγκαινιάζόμενου βουλευτή,

Το άρθρο 90 που αφορά την εμπλοκή του Προέδρου της Δημοκρατίας στην επιλογή της ηγεσίας των Ανωτάτων Δικαστηρίων, βάσει καταλόγου που θα του υποβάλλει η κοινοβουλευτική πλειοψηφία (3 ονόματα) και η αντιπολίτευση (2 ονόματα). **Το άρθρο 101Α για την επιλογή των προέδρων των Ανεξάρτητων Αρχών**. Κάποιοι περισσότερο εξοικειωμένοι με την ιδέα ενός Συντάγματος «λάσσιχου» προτείνουν την αλλαγή ακόμη και του άρθρου 110. **Στόχος η 5ετής απαγόρευση να ισχύει μόνο για την αναθεωρημένη διάταξη και όχι για το υπόλοιπα άρθρα του Συντάγματος.**

Τέτοιες προτάσεις και επικίνδυνες είναι και δεν συμβαδίζουν με τα ισχύοντα και καλό θα ήταν να αποφεύγονται. Ο ΠτΔ είναι ο έτερος κύριος πόλος της αναθεώρησης. Πολιτικά κόμματα (ΝΔ, ΑΝΕΛ) έχουν ταχθεί υπέρ της ενίσχυσης των αρμοδιοτήτων του Προέδρου. Η ενίσχυση αυτή δεν έχει να κάνει με την τροποποίηση του πολιτεύματος της ΠΚΔ. Μένει όμως να διακριβωθεί μέχρι ποίου σπ-

μείου αυτή θα κινηθεί. Το γεγονός όμως ότι επανέρχεται η συζήτηση για την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων δείχνει την λανθασμένη, πολιτικά άστοχη και κομματικά εμπνευσμένη κίνηση του 1986 για την αποψίλωση των αρμοδιοτήτων αυτών. Τότε το Σύνταγμα είχε «χρησιμοποιηθεί» για κομματικές επιδιώξεις γεγονός συνταγματικά απαράδεκτο.

Οι σημερινές ουσιαστικές αρμοδιότητες του ΠτΔ είναι το Δικαίωμα αναπομπής (επιστροφή για αναθεώρηση) ψηφισμένου νόμου στη Βουλή, η απονομή χάριτος σε πολίτη που έχει καταδικασθεί, η έκδοση πράξης νομοθετικού περιεχομένου μετά από πρόταση του υπουργικού συμβουλίου και η κήρυξη πολέμου σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης. Όλες οι υπολοιπές έχουν συμβολικό ή ρυθμιστικό χαρακτήρα. Όπως αναφέρει το άρθρο 35, καμία πράξη του Προέδρου δεν ισχύει ούτε εκτελείται χωρίς την προσηγορηφό του αρμοδίου Υπουργού εκτός από συγκεκριμένες εξαιρέσεις. Αυτές, εκεί δηλαδή που δεν απαιτείται προσηγορηφό κυβερνητικού υπουργοποιημένου στελέχους, είναι:

Διορισμός Πρωθυπουργού, ανάθεση διερρευνητικής εντολής, διάλυση της Βουλής (αν δεν την προσηγορήσει ο Πρωθυπουργός ή το Υπουργικό Συμβούλιο), αναπομπή Ν/Σ, διορισμό του προσωπικού των υπηρεσιών της Προεδρίας της Δημοκρατίας. Τέλος, διάταγμα με το οποίο προκηρύσσεται δημοψήφισμα για νομοσχέδιο, απλά προσηγορήσει από τον Πρόεδρο της Βουλής. Αυτό σημαίνει ότι ο ΠτΔ απλά δεν έχει αρμοδιότητες. Αντίθετα είναι πολιτειακός «όμιλος» της εκάστοτε κυβέρνησης. Ποιες από τις αρμοδιότητες αυτές θα ενισχυθούν;

Οι πιδέες για συντακτικό δημοψήφισμα ήσαν στο προσκήνιο μετά τις ήλλωσεις της κυβερνητικού εκπροσώπου Όλγας Γεροβασίλη.

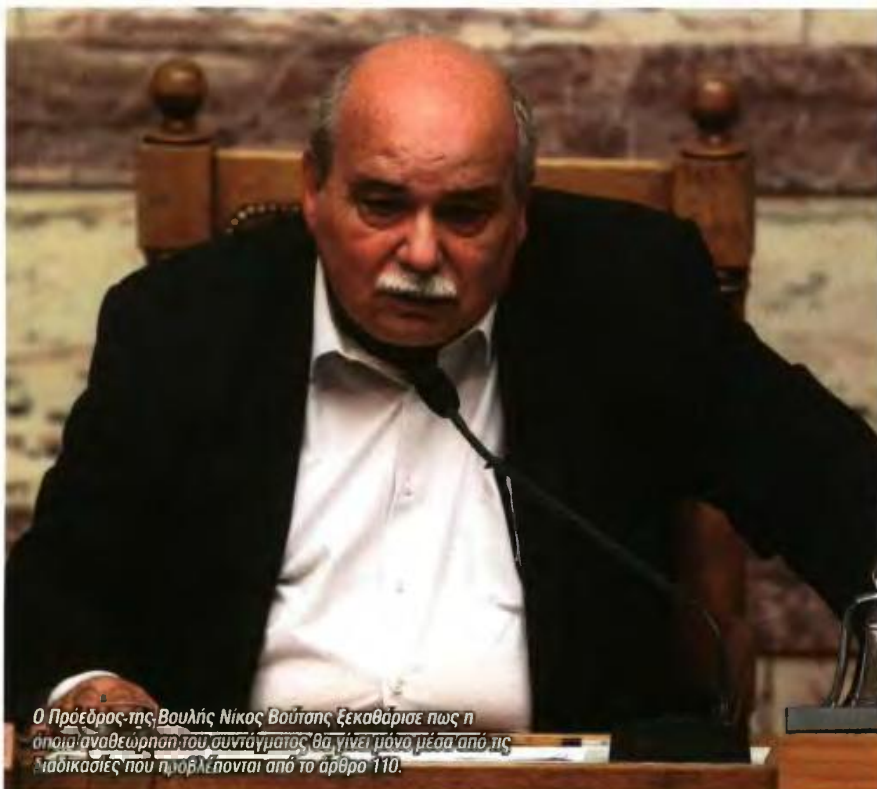

7. ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ...

Μέσο: PRONEWS

Ημ. Έκδοσης: . . . 01/07/2016 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 07/07/2016

Σελίδα: 39

Ο Πρόεδρος της Βουλής Νίκος Βούτσας ξεκαθάρισε πως η οποία αναθεώρηση του συντάγματος θα γίνει μόνο μέσα από τις διαδικασίες που προβλέπονται από το άρθρο 110.

Η συζήτηση περιστρέφεται επίσης γύρω από τον τρόπο εκλογής του Προέδρου, δηλαδή απευθείας από το λαό. Χωρίς όμως ενίσχυση των αρμοδιοτήτων δεν έχει νόημα καμιά άλλη παρέμβαση στον τρόπο εκλογής του Προέδρου. Πέρα από το γεγονός ότι έτσι θα δημιουργηθεί στη χώρα διαρχία!

Η απαγόρευση κόμματος η οποία συζητήθηκε έντονα με την υπόθεση της «Χρυσής Αυγής», είναι αντισυνταγματική και δεν προβλέπεται. Το άρθρο 5 παρ. 1 αναφέρει ρητά πως «καθένας έχει δικαίωμα (...) να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρυσά ήθη».

Το άρθρο 29 αναφέρει πως «Έλληνες πολίτες που έχουν το εκλογικό δικαίωμα μπορούν ελεύθερα να ιδρύουν και να συμμετέχουν σε πολιτικά κόμματα, που η οργάνωση και η δράση τους οφείλει να εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος».

Το άρθρο 29 συνιστά τη μοναδική στο κείμενο του Συντάγματος αναφορά για το καθεστώς λειτουργίας των πολιτικών κομμάτων. Δεν προβλέπει κάποια κύρωση ή απαγόρευση λειτουργίας. Αυτή είναι και η γνώμη των συνταγματολόγων. Στο ισχύον Σύνταγμα δεν νοείται απαγόρευση λειτουργίας πολιτικού κόμματος. Υπάρχουν κάποιοι που υποστηρίζουν πως θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί η αναφορά για την δράση των κομμάτων η οποία «οφείλει να εξυπηρετεί το δημοκρατικό πολίτευμα», ως συνταγματικός και νομικός «βατήρας» προκειμένου να υπάρξει κάποιο είδος απαγόρευση.

Το επιχείρημα αυτό όμως είναι νομικά και συνταγματικά ενδεές. Είναι δύσκολο να αποδειχθεί ότι η δράση ενός κόμματος και δημοκρατικού, δεν εξυπηρετεί το δημοκρατικό πολίτευμα, αφού μετέχει των εκλογών που είναι θεμελιακή αξία του ίδιου του δημοκρατικού πολιτεύματος! Επιπρόσθετα δεν υπάρχει κανένα στοιχείο για την «Χρυσή Αυγή» ότι ετοίμαζε ή ετοιμάζει «κατάλυση του πολιτεύματος». Στο άρθρο 12 του Συντάγματος αναφέρεται πως «οι Έλληνες

Ο συνταγματολόγος και υπουργός Εργασίας Γιώργος Κατρούγκαλος έχει υποστηρίξει την ιδέα δημοψηφίσματος για το Σύνταγμα αλλά και υπέρ μιας Συντακτικής Βουλής.

έχουν το δικαίωμα να συσταθούν ενώσεις και μη κερδοσκοπικά σωματεία, τηρώντας τους νόμους» ενώ στο ίδιο άρθρο στην παρ. 2 αναφέρεται ότι «το σωματείο δεν μπορεί να διαλυθεί για παράβαση του νόμου ή ουσιώδους διάταξης του καταστατικού του, παρά μόνο με δικαστική απόφαση».

Το συγκεκριμένο άρθρο θα μπορούσε υποθετικά να συνδυαστεί με το άρθρο 29 μόνο εάν νοηθεί πως «το πολιτικό κόμμα συνιστά μια ιδιαίτερη μορφή ένωσης πολιτών με στόχο την απόκτηση της πλειοψηφίας στο Εκλογικό Σώμα. Θα μπορούσε επομένως ο θεσμός του πολιτικού κόμματος να ερμηνευθεί και ως «η διαρκής ένωση Ελλήνων πολιτών με δικαίωμα ψήφου η οργάνωση και η δράση της οποίας αποσκοπεί αφενός στη διameσολάβηση και έκφραση της θέλησης του λαού και αφετέρου στη συμμετοχή της για την άσκηση της κρατικής εξουσίας». Βάσει των ανωτέρω και της πρόνοιας του άρθρου 12 για «διάλυση σωματείου μόνο με δικαστική απόφαση» θα μπορούσε να επιδιωχθεί η διάλυση ενός κόμματος.

Βέβαια η ταύτιση της έννοιας πολιτικού κόμματος και ένωσης ή σωματείου συνιστά συνταγματικό «ακροβατισμό». Και η διάλυση δεν έχει να κάνει με απαγόρευση, καθώς το «σωματείο» μπορεί να επανασταθεί με νέα δικαστική απόφαση.

Επιπλέον η κατάργηση, απαγόρευση, διάλυση, τερματισμός ή περιορισμός ενός πολιτικού κόμματος από τον εκλογικό χάρτη, ουσιαστικά σημαίνει αφαίρεση του εκλογικού δικαιώματος από τους ψηφοφόρους του, γεγονός αντισυνταγματικό. Παράλληλα και σε μια τέτοια υποθετική περίπτωση σημαίνει «υφαρπαγή» των ψήφων του από τους υπόλοιπους πολιτικούς σχηματισμούς.

Εν κατακλείδι δεν υπάρχει πρόβλεψη στο Σύνταγμα για κατάργηση πολιτικού κόμματος και αυτό το είναι βασικό και ισχύον συμπέρασμα. Το όλο θέμα είναι αστείο, καθώς για να υπάρξει φυσική εξαφάνιση των στελεχών ενός κόμματος και των ψηφοφόρων του όπως την εννοούν την απαγόρευση κάποιοι, καθώς δεν υπάρχει δυνατότητα τηλεμεταφοράς υποχρεωτικής ή εθελοντικής σε άλλη χώρα ή άλλο πλανητικό σύστημα!

Τέτοια απαγόρευση υπάρχει μόνο στο γερμανικό Σύνταγμα για προφανείς λόγους. Στο άρθρο 21 παρ. 2 αναφέρεται ότι: «Πολιτικά κόμματα τα οποία ως στόχο ή με τις πράξεις των υποστηρικτών τους επιζητούν την υπονόμευση ή την κατάργηση της ελεύθερης δημοκρατικής τάξης ή με το να θέτουν σε κίνδυνο την ύπαρξη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κρίνονται ως αντισυνταγματικά. Το Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο θα αποφασίζει για την αντισυνταγματικότητα αυτή».

Η ύπαρξη του συγκεκριμένου άρθρου είναι σαφές πως σχετίζεται με το πρόσφατο ιστορικό παρελθόν της Γερμανίας κατά τα έτη 1933-1945. Ανάλογης έκτασης και βιαιότητας ιστορικού πολιτικού κόμματος δεν έχει η ελληνική ιστορία και θα ήταν τουλάχιστον παρακινδυνευμένο και αντιδημοκρατικό να υπάρξουν ανάλογες συνταγματικές «εμπνεύσεις» στη χώρα μας.